

79. møde.

Onsdag den 7. marts kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

*Spørgsmål til ministrene:*Af *Skytte* til indenrigs- og boligministeren.

Agter ministeren at stille forslag om forhøjelse af tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond til dækning af amts- og bykommunernes sygehusudgifter?

Skytte: Et af de områder, hvor udgifterne igennem de senere år har vist en stadig og stærk stigning, er sygehusvæsenet. Vore sygehuses drift kræver stadig større beløb, og stort set kan det siges, at disse stigninger ikke kan undgås, og at sygehusbestyrelserne er uden nævneværdig indflydelse på udgifternes størrelse. Alle finder det rimeligt og naturligt, at man på sygehusene er i stand til at give patienterne den bedst mulige kur og pleje, og der er ingen, der ønsker at sænke sygehusenes standard, tværtimod gennemføres der stadig forbedringer, som i forbindelse med den daglige drift betyder en stigning af udgifterne, der tynger meget hårdt på by- og amtskommunernes budgetter og vækker alvorlige bekymringer i by- og amtsråd. Ikke mindst i de senere år har udgiftsstigningen været meget betydelig. Den højtærede minister ved meget bedre end jeg, hvor stor en stigning der har været i landet som helhed, og jeg skal nøjes med at nævne forholdene i et enkelt amt. Her var de samlede udgifter i det sidst afsluttede regnskabsår, der sluttede 1. april 1950, 2 907 000 kr. Samme år modtoges i tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond 1 731 000 kr. Det indeværende år, hvis regnskab endnu ikke er afsluttet, viser en meget betydelig stigning, og i budgettet for det kommende år regnes der med en udgift til amtets sygehuse på ialt 3 560 000 kr., d. v. s. at der på 2 år er en stigning på godt 650 000 kr., medens tilskuddet fra udligningsfonden kun er steget med 127 000 kr. Hvis forholdene ikke ændres, betyder det for det nævnte amt en nettostigning i sygehusudgifterne på 523 000 kr. på 2 år, som så skal betales alene af dem, der svarer skat til amtet.

Det er min tro, at forholdene er nogenlunde de samme andre steder i landet, og at sygehusudgifterne derfor i de kommende år vil belaste by- og amtskommunernes økonomi meget stærkt. Udgiftsnedgang af betydning er der næppe nogen mulighed for. Den eneste mulighed for at lette kommunernes økonomi på dette område er, at der udbetales større tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til dækning af sygehusudgifterne. Dette er sket tidligere, når udgifterne har vist stærk stigning, vel nok ud fra den betragtning, at man derved fordeler udgiftstigningen på bredere grundlag, end det ellers er tilfældet. Derfor har jeg stillet mit spørgsmål til den højtærede indenrigs- og boligminister: Agter ministeren at stille forslag om forhøjelse af tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond til dækning af amts- og bykommunernes sygehusudgifter?

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): I anledning af det ærede medlem hr. Skyttes spørgsmål vil jeg oplyse, at jeg meget vel er klar over, at det ærede medlem har ret i sin påstand om, at der er sket en betydelig stigning i sygehusudgifterne. Indenrigsministeriet har været opmærksom på denne udvikling; efter de oplysninger, der foreligger for os, udgjorde kommunernes samlede nettoudgifter til sygehusdriften i 1947—48: 142,4 mill. kr., i 1949—50: 164,7 mill. kr., og der må regnes med yderligere stigning i 1950—51 og 1951—52.

Efter de regler, som findes i sygehusloven, således som den blev ændret i 1949, er tilskuddet fra udligningsfonden konstant, nemlig 8 kr. pr. indbygger og 5 kr. 50 øre pr. sygedag. Som følge heraf er den dækning, kommunerne opnår gennem tilskuddet fra udligningsfonden, faldet procentvis, og de kommunale organisationer har for nogen tid siden rettet en henvendelse til indenrigsministeriet i den anledning.

Imidlertid er forholdene for øjeblikket således, at der må næres stor betænkelighed ved at pumpe flere penge ud af statskassen og således også ud af den fælleskommunale udligningsfond, idet pengene jo i alle tilfælde, i hvert fald i første omgang, skal hentes i nationalbanken. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at denne bemærkning ikke betyder, at alt håb er lukket ude for større statsstøtte til kommunernes sygehusudgifter. Der vil netop i det kommende finansår på forskellig vis blive bødet ikke så lidt på kommunernes ugunstige stilling på dette område. For det første har indenrigsministeriet i sinde på samme måde, som